

[Oluf Pedersen.]

er, hvor mange der kan være Tale om; men nogle er der utvivlsomt.

Ministeren havde nogle mærkelige Bekymringer for, at der ikke var Jord nok til Udstykning her i Landet. Vi har her i Danmark et Par Tusinde Herregaarde, og de dækker praktisk talt lige saa meget Jord som 100 000 Husmandsbrug. Saa skulde der ikke være Jord nok til Udstykning her i Landet! Hvorfor rykker man simpelt hen ikke tættere sammen? Hvad Mening er der i at opretholde et System med disse to Tusinde Herregaarde og oven i Købet give disse en særlig Begunstigelse i den Lovgivning, man gennemfører?

Ministeren siger, at han kender godt hele min Argumentation, det er ikke noget nyt, Ministeren her møder, Ministeren er ikke uvidende paa dette Omraade. Men hvorfor saa ikke give Tilslutning til at ændre hele dette System? Det vilde have været naturligt. Jeg synes, at det var Ministeriets Pligt i en Situation som den, vi er i, at gaa ind for at ophæve de Begunstigelser, vi har for Herregaardsdriften her i Landet, saa at der kunde blive Plads for Landets Ungdom paa Landets Jord. Det var Ministeriets Pligt, men det kan jo være, at man har andre Ting at tage sig af.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Maa jeg allerførst sige til det ærede Medlem Hr. Chr. R. Christensen, at ogsaa jeg er opmærksom paa Forholdet vedrørende Flyvepladserne og de Ekspropriationer, der har fundet Sted fra de Folk, som tidligere boede der, og jeg anser det for saa ligetil, at Ejerne af de Bøndergaarde, der er blevet revet ned, eller af den Jord, der er blevet lagt ud til Flyveplads, skal have Forkøbsret til deres Ejendomme.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreaen sagde, at jeg havde misforstaaet ham med Hensyn til, hvad de saakaldte indeklemte Husmænd ønskede. Det er muligt, at jeg har misforstaaet det; men naar det ærede Medlem siger, at det kun er Halvparten af dem, som i Virkeligheden ønsker Tillægsjord, kan jeg naturligvis ikke afkræfte det eller bevise det modsatte. Men det forekommer mig, at det i hvert Fald hidtil har været den almindelige Tendens her i Landet, at man gerne vilde anbringe sine Penge i Jord, og derfor er det, jeg siger, at Tidspunktet til en saadan Undersøgelse kunde, saa vidt jeg kan skønne, være heldigere valgt. Men vi finder jo nok

en forstandig Fremgangsmaade for Undersøgelse af dette Problem, og i hvert Fald min Medvirken dertil skal ikke mangle.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen synes at lægge ind i mine Ord, at jeg ikke vil være med til at udstykke de nazistiske Godsejeres Jord. Det er helt ved Siden af. Naturligvis vil jeg det; der er ikke noget, jeg hellere vil end at tage Jorden fra disse Herrer og lægge den ind under en forstandig Udstykning til Husmandsbrug. Det ærede Medlem maa heller ikke lægge i mine Ord, at jeg skulde tvivle om, at der var Jord nok her i Landet til Udstykning. Tværtimod, jeg tror, der er rigeligt af Jord til Udstykning; jeg tror ikke, det bliver et Problem i Fremtiden at skaffe Jord til Udstykning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen her Ordet for en kort Bemærkning.

Laurits Pedersen: Det er med Tilfredshed, jeg lægger Mærke til, at Landbrugsministeren har givet Tilsagn om at tage under Overvejelse, hvilke Fremgangsmaader man kan benytte til Foranstaltninger mod den, der køber en lille Ejendom og lægger den ind under sin egen, maaske større Gaard. Vi er jo bekendt med, at ikke saa ganske faa mindre Ejendomme, baade Husmandsbrug og Gaardmandsbrug, er nedlagt og lagt ind under større Ejendomme. Vi har talt om det under et andet Lovforslags Behandling, og det ser ud, som om ingen rigtig vil tage sig af det. Jeg ved ikke, hvilke praktiske Veje man kan gaa, men naar nu der er givet Tilsagn fra Landbrugsministeren om, at han vil tage sig alvorligt af dette Spørgsmaal, maa man se at finde Udveje, saaledes at det hele ikke fortsat svømmer og der stadig nedlægges Brug paa den Maade. Der er mange større Gaarde, hvis Ejere efterhaanden har købt mindre Ejendomme og ladet dem ligge uden at rette sig efter det, de skal, nemlig at drive dem med fuld Besætning, Bestyrer o. s. v.; de lader dem forfalde, lader Bygningerne falde ned, og efterhaanden glider de saa ind under den større Ejendom. Jeg ved ikke, om man kan lade Husmandskommissionerne i Amterne faa til Opgave at paase, at noget saadant ikke finder Sted. Der maa være et Organ, som paaser, om man omgaar Lovens Forbud mod at nedlægge disse Ejendomme, men jeg skal ganske henstille, hvilke Veje man vil gaa. Jeg siger Tak